

Odpoověď na podněty poskytnuté Evropským parlamentem jako součást jeho usnesení o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2015

Výroční zpráva ECB za rok 2015 byla předložena viceprezidentem ECB dne 7. dubna 2016 na vyhrazeném zasedání Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu.¹ Později během roku, 21. listopadu, se prezident ECB zúčastnil plenární rozpravy Parlamentu o výroční zprávě.² Další den plénum přijalo usnesení o výroční zprávě ECB za rok 2015 (dále jen „usnesení“).³

Při příležitosti předání výroční zprávy ECB za rok 2016 Evropskému parlamentu poskytuje ECB svou odpověď na podněty Evropského parlamentu jako součást jeho usnesení.⁴ Tato odpověď se zveřejňuje v souladu s praxí zahájenou v loňském roce v reakci na žádost Evropského parlamentu.⁵ Je to další příklad závazku ECB k odpovědnosti nad rámec požadavků Smlouvy.

1 Měnová politika ECB

1.1 Účinnost opatření ECB

Usnesení se v několika bodech, např. v bodech 11, 12, 13, 15 a 17 zabývá účinností opatření měnové politiky ECB a jejich dopadem na podmínky financování v eurozóně.

¹ Viz https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2016/html/sp160407_1.en.html

² Viz https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2016/html/sp161121_1.en.html

³ Text přijatého usnesení je k dispozici na internetových stránkách Evropského parlamentu na adrese <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0433+0+DOC+XML+V0//CS>

⁴ Tato odpověď se nezabývá tématy uvedenými v usnesení Evropského parlamentu, která souvisejí s bankovním dohledem ECB a jednotným mechanismem dohledu. Diskuze k těmto záležitostem viz výroční zpráva ECB o činnosti dohledu (dostupná na adrese <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2016.cs.pdf>) a odpověď přiložená k předávacímu dopisu (dostupná na adrese https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/170317_coverletter_ecb_ar_on_supervisory_activities_2016en.pdf).

⁵ Viz bod 23 usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. února 2016 o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2014, které je k dispozici na adrese <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P8-TA-2016-0063+0+DOC+PDF+V0//CS>.

ECB se domnívá, že podmínky financování pro podniky a domácnosti v eurozóně se od zavedení programu nákupu aktiv (APP)⁶ a cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO)⁷ zlepšily. Toto zlepšení bylo citelné a podpořilo výrazné oživení úvěrování podniků a domácností v eurozóně za prudce klesající výpůjční náklady. Náklady nefinančních podniků na bankovní úvěry poklesly mezi květnem 2014 a únorem 2017 zhruba o 115 bazických bodů, přičemž rozptyl těchto nákladů v eurozóně se výrazně snížil.⁸ Vzhledem ke struktuře financování celé eurozóny převážně prostřednictvím bank mají tyto zlepšující se úvěrové podmínky zásadní význam z hlediska podpory dalších výdajových plánů domácností a podniků.

Pokud jde o důraz usnesení na podmínky financování malých a středních podniků (MSP), je třeba uvést, že z rostoucího promítání měnověpolitických úrokových sazeb do ekonomiky od zavedení souboru měnověpolitických opatření zaměřených na uvolnění podmínek úvěrování v červnu 2014 těžily především malé a střední podniky. Od uvedeného data do února 2017 záůjční sazby velmi malých bankovních úvěrů (pod 250 000 EUR, které lze považovat za aproximaci úvěrů malým a středním podnikům) poklesly zhruba o 180 bazických bodů, zatímco záůjční sazby všech úvěrů nefinančním podnikům poklesly přibližně o 115 bazických bodů (a záůjční sazby vysokých úvěrů, tj. nad 1 mil. EUR, nefinančním podnikům se snížily zhruba o 90 bazických bodů).⁹ Strukturální rozdíly, například v důsledku rozdílných rizikových profilů a asymetrických informací, však naznačují vyšší záůjční sazby pro malé a střední podniky než pro velké podniky.

ECB nesdílí obavy v usnesení, pokud jde o deformační vlivy programu nákupu cenných papírů podnikového sektoru na malé a střední podniky. Aby program zahrnoval co možná největší počet akciových podniků v eurozóně, byla jeho kritéria způsobilosti koncipována širěji (např. minimální objem emise, způsobilost krátkodobých dluhových nástrojů). Navíc díky optimistickým podmínkám na dluhopisových trzích pro velké podniky v důsledku programu nákupu cenných papírů podnikového sektoru je pro tyto podniky zajímavější získávat financování na dluhopisových trzích. To banky motivuje využít větší prostor v rozvaze k úvěrování malých a středních podniků.

Měnověpolitická opatření ECB přispěla k výraznému zlepšení podmínek financování bank. To probíhalo především dvěma kanály. Zaprvé, nástroje financování bank patřily mezi kategorie aktiv, které prošly výrazným poklesem

⁶ Program nákupu aktiv zahrnuje všechny programy, v jejichž rámci jsou nakupovány cenné papíry soukromého a veřejného sektoru s cílem řešit rizika příliš dlouhého období nízké inflace. Sestává z i) třetího programu nákupu krytých dluhopisů (CBPP3), ii) programu nákupu cenných papírů krytých aktivy (ABSPP), iii) programu nákupu aktiv veřejného sektoru (PSPP) a iv) programu nákupu cenných papírů podnikového sektoru (CSPP). Měsíční čisté nákupy cenných papírů veřejného a soukromého sektoru dosahují v průměru 80 mld. EUR (od března 2015 do března 2016 byl průměrný měsíční objem 60 mld. EUR). Od dubna 2017 bude jejich průměr činit 60 mld. EUR. Více informací viz <https://www.ecb.europa.eu/mopo/implement/omt/html/index.en.html>

⁷ Cílené dlouhodobější refinanční operace jsou jedním z mimořádných nástrojů měnové politiky ECB. Prostřednictvím TLTRO poskytuje ECB bankám dlouhodobé úvěry a motivuje je ke zvyšování objemu úvěrů podnikům a spotřebitelům v eurozóně. Více informací viz <https://www.ecb.europa.eu/mopo/implement/omt/html/index.en.html>

⁸ Přímý přístup k souhrnné statistice je zde: <https://www.euro-area-statistics.org/>.

⁹ Viz poznámka pod čarou č. 8.

střednědobých až dlouhodobých výnosů. Tento vývoj podporovaly vlivy obměny rovnováhy portfolií vyvolané nákupy aktiv Eurosystemem¹⁰ a vlivy nedostatku v důsledku nižších emisí dluhopisů bankami, které se mohly financovat samy v rámci TLTRO. Zadruhé, banky nadále nahrazovaly dražší krátkodobé financování na trhu financováním prostřednictvím TLTRO (a kromě toho využívaly možnost prolongovat TLTRO-I prostřednictvím levnějších TLTRO-II). Zlepšení podmínek financování bank ovlivnilo širší podmínky financování a nakonec i hospodářský růst a inflaci.

ECB bere na vědomí téma uvedené v usnesení, že je rovněž důležité zkoumat potenciální dopad podob bankovních na transmisní mechanismus. ECB k tomuto specifickému aspektu transmisního kanálu bankovních úvěrů a především k fragmentaci poskytla analýzu.¹¹ I když transmisní mechanismus měnové politiky, který sestává z několika kanálů¹², byl během vrcholící krize výrazně zasažen a v řadě zemí téměř přestal fungovat, ve velkém množství zemí a v různých formách bankovních přispěla mimořádná opatření ECB k odblokování přenosu. Během prvních několika let finanční krize přenos měnověpolitických úrokových sazeb do zápůjčních sazeb pro domácnosti a podniky sice vykazoval značné rozdíly, ale nyní je vyrovnanější.

1.2 Provádění měnové politiky

Bod 4 usnesení zdůrazňuje pobídkovou strukturu TLTRO-II a zpochybňuje jejich účinnost.

Záměrem změny pobídkové struktury u TLTRO-II (oproti první sérii TLTRO) je motivovat banky, aby přenášely na koncové věřitele akomodativní podmínky financování, které TLTRO-II nabízí. Požadavek na povinné splacení byl zrušen a místo něj byl zaveden mechanismus cenové pobídky. Stejně jako u první série TLTRO rozlišuje nová série mezi bankami, v nichž probíhá snižování zadluženosti, a bankami, které rozšiřují svá úvěrová portfolia. V případě první skupiny jsou srovnávací částky úvěrů skutečně záporné (vzhledem k nutnosti snižovat zadluženost, které tyto banky čelí), ale naznačují, že k tomu, aby svou srovnávací částku splnily, potřebují omezit míru snižování zadluženosti. Potřebují tedy prokázat

¹⁰ ECB nakupuje aktiva soukromého a veřejného sektoru od investorů, jako jsou penzijní fondy, banky a domácnosti. Tito investoři se mohou rozhodnout, že finanční prostředky přijaté za aktiva prodaná ECB investují do jiných aktiv. Zvyšováním celkové poptávky po aktivech tlačí tento mechanismus obměny rovnováhy portfolií ceny vzhůru a výnosy směrem dolů, a to i u aktiv, která nejsou přímo předmětem programu nákupu aktiv. Více informací viz <https://www.ecb.europa.eu/mopo/implement/omt/html/index.en.html>.

¹¹ Viz Altavilla, C., Canova, F. a Ciccarelli, M., „Mending the broken link: heterogeneous bank lending and monetary policy pass-through“, Working Paper Series č. 1978, ECB, listopad 2016; Holton, S. a Rodríguez d'Ací, C., „Jagged cliffs and stumbling blocks: interest rate pass-through fragmentation during the euro area crisis“, Working Paper Series č. 1850, ECB, září 2015; Durré, A., Maddaloni, A. a Mongelli, F. P., „The ECB's experience of monetary policy in a financially fragmented euro area“, *Comparative Economic Studies*, sv. 56, s. 296–423, 2014.

¹² Popis a schematické znázornění hlavních transmisních kanálů měnověpolitických rozhodnutí viz <https://www.ecb.europa.eu/mopo/intro/transmission/html/index.en.html>.

znatelné zlepšení svých modelů úvěrování v porovnání s dosavadní praxí. To je plně v souladu se zamýšleným charakterem nástroje.¹³

Obavy byly vyjádřeny také v bodě 16 usnesení, a to v souvislosti s neobchodovatelnými aktivy a aktivy krytými cennými papíry (ABS) předkládanými Eurosystemu jako zajištění v rámci jeho refinančních operací.

ECB bere tuto otázku uvedenou v usnesení na vědomí stejně jako požadavek, aby byly poskytnuty informace, které centrální banky ABS a úvěrové pohledávky přijaly, a aby byly zveřejněny metody oceňování těchto aktiv.

Obecně řečeno, ECB se při provádění své měnové politiky neustále snaží zlepšovat transparentnost. V tomto smyslu například zpřístupnila v roce 2016 na svých internetových stránkách starší databáze způsobilých aktiv.¹⁴ Zásadně však neposkytuje jakékoliv údaje o měnověpolitických operacích na úrovni jednotlivých zemí. Toto opatření má především zajistit ochranu informací protistran, což je mimořádně významné u zemí jen s několika protistranami, kde by informace na úrovni dané země umožnila dovozovat průběh měnověpolitických operací jednotlivých protistran. Dále by zveřejnění údajů o tom, které centrální banky přijaly ABS a úvěrové pohledávky, neumožňovalo činit jakékoliv závěry ohledně účinnosti provádění měnové politiky Eurosystemu. A ani by neumožňovalo činit jakékoliv závěry, pokud jde o úroveň rizik podstoupených jednotlivými národními centrálními bankami uvnitř zavedeného rámce sdílení rizik. Je třeba připomenout, že Eurosystem používá jednotná pravidla způsobilosti, oceňování a kontroly rizika pro všechny protistrany v eurozóně.

Z historický a strukturálních důvodů Eurosystem vždy přijímal pro své úvěrové operace širokou škálu zajištění. S cílem zohlednit inherentní rizika (úvěrové, tržní a likviditní riziko) u jednotlivých druhů těchto aktiv požaduje Eurosystem, aby byla splněna řada podrobných kritérií způsobilosti včetně minimálních standardů úvěrové kvality a stupňovaných srážek při ocenění, která berou v úvahu rizika spojená s různými aktivy jako funkci jejich druhu (kategorie srážek), zbytkovou splatnost a úvěrovou kvalitu. Eurosystem pravidelně vyhodnocuje rámec kontroly rizika a v této souvislosti v lednu 2017 aktualizoval harmonogram srážek zavedením především podrobnějších srážek při oceňování cenných papírů zajištěných aktivy.¹⁵ Pokud jde o úvěrové pohledávky, Eurosystem zajišťuje dostatečné zmírnění rizik použitím vyšších srážek, které zohledňují skutečnost, že se uplatňují na nominální částky, neboť pozorovatelné tržní ceny chybí.

V bodě 20 se usnesení rovněž zabývá poskytováním likvidity řeckým a kyperským bankám a rámcem upravujícím poskytování nouzové pomoci v oblasti likvidity.

¹³ Více informací o mechanismu stanovování cen TLTRO-II, grafické znázornění jeho fungování a stylizované příklady srovnávacích částek TLTRO-II jsou k dispozici zde: https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/eb201603_focus03.en.pdf.

¹⁴ Viz <https://www.ecb.europa.eu/paym/coll/assets/html/index.en.html>

¹⁵ Kategorie srážek u aktiva se stanovuje podle kombinace druhu aktiva a skupiny emitentů. Zařazení do kategorie srážek je pravidelně přezkoumáváno z hlediska rizik. Hodnoty platné od 1. ledna 2017 specifikované ve všeobecném rámci jsou k dispozici zde: <https://www.ecb.europa.eu/paym/coll/risk/liquidity/html/index.en.html>.

Pokud jde o poskytování likvidity na účtech centrálních bank, ECB připomíná, že pro přístup k různým facilitám stanovila harmonizovaná kritéria. V této souvislosti je třeba rozlišovat mezi poskytováním likvidity na účtech centrálních bank v podobě pravidelných operací měnové politiky Eurosystemu a v podobě nouzové pomoci v oblasti likvidity. Pro účely pravidelných operací měnové politiky Eurosystemu musí být úvěrové instituce finančně zdravé. Při hodnocení finančního zdraví instituce zohledňuje ECB informace o kapitálovém, pákovém a likviditním poměru vykazované v souladu s požadavky dohledu.¹⁶ Co se týče nouzové pomoci v oblasti likvidity, podle současných postupů ji lze poskytnout solventním finančním institucím, které se potýkají s dočasnými problémy s likviditou, aniž by tato operace byla součástí jednotné měnové politiky. Za tímto účelem poskytne orgán obezřetnostního dohledu hodnocení týkající se solventnosti instituce přijímající nouzovou pomoc v oblasti likvidity včetně kritérií použitých k přijetí kladného závěru o solventnosti. Odpovědnost za poskytnutí nouzové pomoci v oblasti likvidity nese zúčastněná národní centrální banka (zúčastněné národní centrální banky). To znamená, že veškeré náklady a rizika spojené s poskytnutím nouzové pomoci v oblasti likvidity nese příslušná národní centrální banka.¹⁷

Bod 7 usnesení se zabývá možností zvýšit podíl dluhopisů Evropské investiční banky (EIB) nakupovaných ECB, zejména dluhopisů spojených s velkými infrastrukturálními projekty v odvětvích dopravy a energetiky.

V souvislosti se svým programem nákupu aktiv veřejného sektoru (PSPP) nakupuje ECB státní dluhopisy bez ohledu na finanční záměry emitentů, jsou-li splněna všechna kritéria způsobilosti. Článek 123 Smlouvy o fungování Evropské unie Eurosystemu zároveň zakazuje nakupovat dluhopisy emitované subjekty veřejného sektoru na primárním trhu. Obligace EIB lze tedy nakupovat pouze na sekundárním trhu v souvislosti s PSPP a v závislosti na použitelných kritériích způsobilosti, včetně omezení týkajících se emisí a emitentů. Nutno poznamenat, že výhody programu nákupu aktiv se neomezují na nakupované cenné papíry, ale vztahují se také na ostatní aktiva (prostřednictvím vlivů obměny rovnováhy portfolií uvedených výše).

V neposlední řadě se usnesení v bodě 31 zabývá zůstatky v systému TARGET2.

Nárůst zůstatků v systému TARGET2 od konce roku 2014 se liší od nárůstu pozorovaného během dluhové krize. Během dluhové krize se poskytování likvidity řídilo převážně poptávkou a ke zvyšování zůstatků v systému TARGET2 docházelo současně s rostoucím napětím a roztříštěností, jak dokládá řada dalších ukazatelů, například úroková rozpětí, úvěrová rozpětí a ukazatele volatility na finančních trzích. Vysoká míra napětí a roztříštěnosti vedla k vyschnutí zdrojů tržního financování. S cílem uspokojit svou poptávku po likviditě se banky obracely na Eurosystem a ten jim zcela vyhověl prostřednictvím zápůjčních operací s pevnou sazbou a plným přidělením oproti způsobilému zajištění. Jelikož finanční prostředky vypůjčené bankami ve zranitelných zemích putovaly do méně zranitelných zemí, aby

¹⁶ Viz článek 55a obecných zásad ECB 2015/1938 ze dne 27. srpna 2015 (ECB/2015/27) dostupných na adrese https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/oj_jol_2015_282_r_0010_cs_txt.pdf.

¹⁷ Více informací viz <https://www.ecb.europa.eu/mopo/ela/html/index.en.html>.

vykompenzovaly nedostupné tržní financování, zůstatky v systému TARGET2 se zvýšily.

Současné zvyšování zůstatků v systému TARGET2 je odrazem značných injekcí likvidity poskytovaných prostřednictvím programu nákupu aktiv. Dnes se poskytování likvidity na účtech centrálních bank řídí hlavně nabídkou a zdrojem je program nákupu aktiv. Při provádění programu nákupu aktiv nakupují národní centrální banky dluhopisy od souboru způsobilých protistran, které mohou prodávat cenné papíry na vlastní účet nebo jednat jako zprostředkovatelé za původní prodávající (tj. vlastníky) dluhopisů. Kdykoliv tyto nákupy zahrnují přeshraniční platbu národní centrální banky, jsou potenciálně ovlivněny zůstatky v systému TARGET2. Přibližně 80 % dluhopisů nakoupených národními centrálními bankami v rámci programu nákupu aktiv prodaly protistrany, které nejsou rezidenty v téže zemi jako kupující národní centrální banka, a zhruba polovina nákupů pocházela od protistran, jež se nacházely mimo eurozónu. Výrazný počet velkých protistran v rámci programu nákupu aktiv má sídlo ve finančních centrech v několika zemích, což odráží finanční strukturu eurozóny, zatímco většina protistran ze zemí mimo eurozónu přistupuje do platebního systému TARGET2 prostřednictvím Deutsche Bundesbank. V důsledku toho dochází při provádění programu nákupu aktiv k velmi značným čistým přeshraničním tokům peněz centrálních bank na účty vedené u Deutsche Bundesbank, což je důvodem změn zůstatků v systému TARGET2.¹⁸

Odhlédneme-li od provádění programu nákupu aktiv, jsou zůstatky v systému TARGET2 nadále zvýšené kvůli obměně rovnováhy portfolií a finanční struktuře eurozóny. Jelikož původní prodávající uskutečňují další formy investic nebo nakupují další cenné papíry, včetně zahraničních, dochází k dalším tokům likvidity, v důsledku čehož mohou být zůstatky v systému TARGET2 stále zvýšené. V eurozóně jako celku došlo v souladu s trvale zápornými úrokovými rozpětími v eurozóně v porovnání s jinými vyspělými ekonomikami k přeskupení rovnováhy ve prospěch dluhových cenných papírů zemí mimo eurozónu. Nákupy jiných cenných papírů uskutečňované původními prodávajícími s sebou také mohou nést přeshraniční vypořádání a vést k tokům plateb do finančních center. Navíc banky s obchodními modely, které podporují větší držbu likvidity, se obvykle nacházejí v malém počtu finančních center.

Ačkoliv zůstatky v systému TARGET2 narůstají, důkazy přinášené řadou statistik finančních trhů a bankovních statistik nenaznačují všeobecné zvýšení napětí. To je odrazem skutečnosti, že zůstatky v systému TARGET2 nejsou samy o sobě nutně ukazatelem napětí. Navíc zůstatky na běžných účtech v zemích eurozóny, které měly před světovou finanční krizí velký schodek běžného účtu, prošly v posledních letech výraznou korekcí a ve většině případů jsou v přebytku. Současný nárůst zůstatků v systému TARGET2 se tedy liší od dynamiky pozorované v předchozích případech zvyšování zůstatků. ECB zůstatky v systému TARGET2

¹⁸ Dopad vypořádání nákupů aktiv na zůstatky v systému TARGET2 podrobněji vysvětluje Ekonomický bulletin ECB a měsíční zpráva Deutsche Bundesbank. Viz box „TARGET balances and the asset purchase programme“, *Ekonomický bulletin* č. 7, ECB, 2016 (https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/eb201607_box02.en.pdf) a box „The impact of Eurosystem securities purchases on the TARGET2 balances“, *Monthly Report*, sv. 68, č. 3, Deutsche Bundesbank, březen 2016.

i vývoj řady ukazatelů, které poskytují přímé informace o úrovni napětí na trhu, nadále pozorně sleduje.

2 Výhled finanční stability

Body 14, 15 a 18 usnesení se zaměřují na možné vedlejší účinky současných měnověpolitických opatření ECB a jejich dopad na výhled finanční stability pro eurozónu.

ECB uznává náročné úkoly, se kterými se banky, pojišťovny a penzijní fondy v eurozóně potýkají, ale také zdůrazňuje, že jejich příčinou zdaleka není pouze širší dopad její měnové politiky. Obavy investorů v souvislosti s výhledy ziskovosti odráží volatilita cen akcií finančních institucí v eurozóně v roce 2016 a počátkem roku 2017. Podstatou problémů s cyklickou ziskovostí, se kterými se banky potýkají, jsou makroekonomické výhledy, jelikož utlumily poptávku po úvěrech a ovlivnily kreditní kvalitu dlužníků. Pojišťovny a penzijní fondy v eurozóně se potýkají s nepříznivým vývojem prostředí nízkého růstu. Podporou hospodářského oživení a cenové stability akomodativní měnová politika tedy významně přispívá k posilování provozního prostředí všech těchto institucí. Oživení bankovních úvěrů naznačuje postupné posilování bankovního sektoru, jak také odrážejí lepší odpovědi v průzkumu bankovních úvěrů v eurozóně. Strukturální problémy však nadále hrají významnou úlohu. U bank k nim patří objem nesplácených úvěrů, nevhodnost a/nebo nadbytečná kapacita v některých regionech, což nabídku úvěrů nadále tlumí. U pojišťoven a penzijních fondů vyžaduje prostředí zejména korekce tradičních obchodních modelů životního pojištění.

Pokud jde o makrobezpečnostní doporučení, nutno poznamenat, že cyklická systémová rizika zůstávají ve většině zemí, na které se vztahuje bankovní dohled ECB, a v eurozóně jako celku pod kontrolou. V souladu s rozhodnutími přijatými vnitrostátními orgány se tedy Rada guvernérů domnívá, že plošné zvýšení proticyklických kapitálových rezerv napříč eurozónou není zapotřebí.

O možných rizicích bublin na trhu s nemovitostmi se ECB domnívá, že se sice omezují na eurozónu jako celek, ale že by se měla nasadit další cílená makrobezpečnostní opatření. V některých zemích, kterých se v listopadu týkalo varování Evropské rady pro systémová rizika (ESRB), tj. v Rakousku, Belgii, Finsku, Lucembursku a Nizozemsku, signalizuje poměrně rostoucí dynamika na trhu nemovitostí nebo vysoké zadlužení domácností v jiných zemích riziko zvyšující se nerovnováhy.¹⁹ Máme-li rizikům spojeným s nerovnováhou v sektoru nemovitostí zabránit, ECB se domnívá, že by se měla nasadit další cílená makrobezpečnostní opatření, a vyzývá k provádění legislativních rámců pro opatření na straně dlužníků ve všech zemích eurozóny. Společně s vnitrostátními příslušnými a pověřenými orgány ECB nadále soustavně sleduje faktory, které by potenciálně mohly vést ke

¹⁹ Viz zveřejněný soubor varování Evropské rady pro systémová rizika určených konkrétním zemím, která se týkají střednědobých zranitelných míst v sektoru rezidenčních nemovitostí, na adrese <https://www.esrb.europa.eu/news/pr/date/2016/html/pr161128.en.html>.

vzniku rizik v sektoru rezidenčních nemovitostí. Zavedla postupy na zlepšení výměny informací, čímž zdokonalila posuzování rizik a podpořila diskusi o potenciálních měnověpolitických opatřeních.

3 Další otázky vznesené v usnesení

Body 29 a 30 usnesení se dotýkají nařízení ECB o shromažďování podrobných údajů o úvěrech a o úvěrovém riziku (AnaCredit).²⁰

Obavami vyjádřenými v usnesení se ECB již zabývala. Dne 4. října 2016 schválila Rada guvernérů zásady transparentnějšího vypracovávání nařízení ECB o evropské statistice.²¹ Zásady berou v úvahu postupy v oblasti transparentnosti uplatňované Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí. V důsledku toho bude ECB v budoucnu při vypracovávání nových návrhů nařízení ECB o evropské statistice pořádat veřejné konzultace. V souvislosti s projektem AnaCredit se navíc zásada proporcionality uplatňuje ve formě úplných nebo částečných výjimek a možnosti prodloužit četnost vykazování (z měsíční na čtvrtletí) pro menší úvěrové instituce. ECB ve spojení s národními centrálními bankami a bankovním sektorem vypracovala příručku o harmonizovaném provádění požadavků uvedených v nařízení o projektu AnaCredit. První dvě části příručky byly zveřejněny na internetových stránkách ECB a třetí část bude zveřejněna do poloviny roku 2017, přibližně jeden a půl roku před zahájením vykazování.²² Kromě toho ECB pracuje s vykazujícími subjekty (bankami) na iniciativě „slovník integrovaného vykazování bankovních údajů“ a také je v této souvislosti podporuje. Cílem této iniciativy je podpořit vykazující subjekty při analýze zpravodajských povinností a vymezování pravidel zpracování údajů nutných k plnění uvedených povinností; jinak by tuto činnost musela provést každá jednotlivá vykazující banka. To pomůže zajistit srovnatelnost a konzistentnost údajů vykazovaných bankami úřadům a přispěje k minimalizaci vykazovací zátěže bank.²³

Bod 25 usnesení vznáší otázku náborové politiky ECB.

Pokud jde o výzvu, aby se náborová politika ECB řídila osvědčenými postupy, je ECB přesvědčena, že má zaveden dobrý a konkurenceschopný personální rámec, a bude nadále usilovat o jeho soustavné zlepšování. Názory ECB na silné stránky jejího personálního rámce i na možné způsoby jeho dalšího zlepšování byly Evropskému parlamentu představeny při specializované výměně názorů s vrchním ředitelem pro oblast služeb a generální ředitelkou pro lidské zdroje ECB

²⁰ AnaCredit je projekt, který má vytvořit soubor údajů, jenž obsahuje podrobné harmonizované informace ze všech členských států o jednotlivých bankovních úvěrech v eurozóně. Akronymem „AnaCredit“ se rozumí soubory analytických údajů o úvěrech (analytical credit datasets). Projekt byl iniciován v roce 2011 a sběr údajů by měl začít v září 2018. Více informací viz https://www.ecb.europa.eu/stats/money_credit_banking/anacredit/html/index.en.html.

²¹ Více informací viz https://www.ecb.europa.eu/stats/ecb_statistics/governance_and_quality_framework/html/transparency_for_ecb_regulations_on_european_statistics.en.html.

²² Více informací viz https://www.ecb.europa.eu/stats/money_credit_banking/anacredit/html/index.en.html.

²³ Více informací viz https://www.ecb.europa.eu/stats/ecb_statistics/reporting/html/index.en.html.

dne 26. října 2016. Hovoříme-li o náborové politice ECB, lze říci, že ECB přikládá velký význam porovnávání vlastností uchazečů s požadavky na dané místo a jmenování osob, které se vyznačují maximálními schopnostmi, výkonností a bezúhonností. Z tohoto důvodu ECB ve svých oznámeních o volných pracovních místech transparentně specifikuje odbornou a behaviorální způsobilost, která bude u uchazečů posuzována, přičemž rozlišuje mezi minimálními požadavky, jež musí splňovat všichni uchazeči, a dalšími požadavky týkajícími se znalostí nebo způsobilosti.²⁴ Oznámení o volných pracovních místech také uvádějí, že náborové řízení může zahrnovat předběžnou kontrolu, písemnou zkoušku, prezentaci a pohovory.

²⁴ Další informace o způsobu přijímání zaměstnanců a různých nástrojích předběžné kontroly uvádějí stránky ECB věnované profesní dráze <http://www.ecb.europa.eu/careers/html/index.en.html>.